

Publicerad 2012-09-16 20:17 av tRAsSeL

Gränsland

Ett hål.

Ett svart.

Ett Ingenting.

Fylla hålet, med de 12.

12 små i handen.

Glittrar som vita diamanter.

12 små sköljs ner med en Kung.

Väntan känns outhärdlig.

Kommer det?

Kommer det snart?

Det där ljusa, som folk har sagt.

Det där ljusa som lyser upp mörkret.

Som gör att man somnar.

För alltid.

Grenarna dansar ovanför.

Gräset under som en bädd.

Och sedan.

Ett smått tvivel.

Är de värt det?

Är det värt att lämna allt.

Än?

Smått panik.

Vill hon det? Vill hon det?

Hon springer.

Springer från folket, från liemannen.

Till de vita riddarna.

Trött.

Hon vilar på den mjukaste bomull.

De vita riddarna ger henne en magisk glittrande vätska.

Och sen somnar hon bredvid sin egna prins.

Med Allting i sin hand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tRAsSeL med Poeter.se id #24628 innehar upphovsrätten